Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DYREKTYWA 2006/66/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 września 2006 r.

w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/12/WE z dnia 11 marca 2008 r.	L 76	39	19.3.2008
►M2	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/103/WE z dnia 19 listopada 2008 r.	L 327	7	5.12.2008
►M3	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/56/UE z dnia 20 listopada 2013 r.	L 329	5	10.12.2013
►M4	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r.	L 150	93	14.6.2018

sprostowana przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 39 (2006/66/WE)

▼B

DYREKTYWA 2006/66/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 września 2006 r.

w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia:

1) przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, a w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających substancje niebezpieczne; oraz

2) szczegółowe przepisy dotyczące zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów w celu uzupełnienia odpowiednich przepisów prawnych Wspólnoty w zakresie odpadów oraz w celu wspierania wysokiego poziomu zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.

Jej celem jest poprawa wydajności ekologicznej baterii i akumulatorów oraz działań wszystkich gospodarczych operatorów uczestniczących w cyklu życia baterii i akumulatorów, na przykład producentów, dystrybutorów i użytkowników końcowych, a w szczególności tych operatorów, którzy biorą bezpośredni udział w przetwarzaniu i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów, niezależnie od ich kształtu, pojemności, wagi, składu materiałowego lub użycia. Stosuje się ją bez uszczerbku dla dyrektyw 2000/53/WE i 2002/96/WE.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w:

a) sprzęcie związanym z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa Państw Członkowskich, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;

b) sprzęcie przeznaczonym do wysłania w przestrzeń kosmiczną.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

▼B

1) „bateria” lub „akumulator” oznacza każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej i składające się z jednego lub kilku pierwotnych ogniw baterii (nienadających się do powtórnego naładowania) lub składające się z jednego lub kilku wtórnych ogniw baterii (nadających się do powtórnego naładowania);

2) „zestaw baterii” oznacza każdy zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą i/lub otoczonych zewnętrzną osłoną, tak aby tworzyły kompletną całość, która nie jest przeznaczona do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;

3) „bateria lub akumulator przenośny” oznacza każdą baterię, ogniwo guzikowe, zestaw baterii lub akumulator, który:

   a) jest szczelnie zamknięty; oraz

   b) może być przenoszony w ręku; oraz

   c) nie jest ani baterią, ani akumulatorem przemysłowym, ani też baterią, ani akumulatorem samochodowym;

4) „ogniwo guzikowe” oznacza każdą małą okrągłą przenośną baterię lub akumulator, których średnica jest większa niż wysokość oraz które wykorzystane są do specjalnych celów, takich jak aparaty słuchowe, zegarki, mały sprzęt przenośny lub sprzęt do zasilania rezerwowego;

5) „bateria lub akumulator samochodowy” oznacza każdą baterię lub akumulator używany w rozrusznikach samochodowych, oświetleniu lub zapłonie samochodu;

6) „bateria lub akumulator przemysłowy” oznacza każdą baterię lub akumulator przeznaczony wyłącznie do celów przemysłowych lub zawodowych lub używany w jakimkolwiek rodzaju pojazdu elektrycznego;

7) „zużyte baterie lub akumulatory” oznaczają każdą baterię lub akumulator, która(-y) stanowi odpad w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/12/WE;

8) „recykling” oznacza powtórne przetwarzanie odpadów w procesie produkcyjnym w ich pierwotnym celu lub w innych celach, z wyjątkiem odzysku energii;

9) „unieszkodliwianie” oznacza każde z możliwych do zastosowania działań przewidzianych w załączniku IIA do dyrektywy 2006/12/WE;

10) „przetwarzanie” oznacza każdą czynność przeprowadzoną na zużytych bateriach i akumulatorach po przekazaniu ich do zakładu w celu posortowania, przygotowania do recyklingu lub przygotowania do unieszkodliwienia;

▼B

11) „urządzenie” oznacza każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny w rozumieniu dyrektywy 2002/96/WE, który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;

12) „producent” oznacza każdą osobę w Państwie Członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość ([1]), wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego Państwa Członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej;

13) „dystrybutor” oznacza każdą osobę, która w ramach prowadzonej działalności zawodowej dostarcza baterie i akumulatory użytkownikowi końcowemu;

14) „wprowadzanie do obrotu” oznacza zaopatrywanie lub udostępnianie, odpłatnie lub nieodpłatnie, osobie trzeciej w obrębie Wspólnoty oraz obejmuje przywóz na obszar celny Wspólnoty;

15) „podmiot gospodarczy” oznacza każdego producenta, dystrybutora, podmiot prowadzący działalność w zakresie zbierania i recyklingu oraz inne podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania;

16) „elektronarzędzie bezprzewodowe” oznacza każde podręczne urządzenie zasilane baterią lub akumulatorem i przeznaczone do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej;

17) „poziom zbierania” oznacza dla danego Państwa Członkowskiego w danym roku kalendarzowym wartość procentową otrzymaną z podzielenia wagi zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE w danym roku kalendarzowym przez średnią wagę baterii i akumulatorów przenośnych, które producenci sprzedają bezpośrednio użytkownikom końcowym lub dostarczają osobom trzecim w celu ich sprzedaży użytkownikom końcowym w tym Państwie Członkowskim w danym roku kalendarzowym oraz w poprzednich dwóch latach kalendarzowych.

Artykuł 4

Zakazy

1. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/53/WE Państwa Członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu:

a) wszystkich baterii lub akumulatorów, które zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci, bez względu na to, czy są one wmontowane do urządzeń; oraz

([1]) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

▼B

b) baterii lub akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu, w tym tych, które są wmontowane do urządzeń.

▼M3

2. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. a) nie stosuje się do ogniw guzikowych o zawartości rtęci nie wyższej niż 2 % wagowo do dnia 1 października 2015 r.

▼B

3. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. b) nie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w:

a) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;

b) sprzęcie medycznym; lub

▼M3

c) elektronarzędziach bezprzewodowych; wyłączenie w odniesieniu do elektronarzędzi bezprzewodowych stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

4. W przypadku ogniw guzikowych do aparatów słuchowych Komisja nadal dokonuje przeglądu wyłączenia, o którym mowa w ust. 2, i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat dostępności ogniw guzikowych do aparatów słuchowych spełniających wymogi ust. 1 lit. a) nie później niż dnia 1 października 2014 r. W uzasadnionych przypadkach z uwagi na niedostępność ogniw guzikowych do aparatów słuchowych spełniających wymogi ust. 1 lit. a) Komisja dołącza do swojego sprawozdania stosowny wniosek mający na celu wyłączenie ogniw guzikowych do aparatów słuchowych z zakazu, o którym mowa w ust. 2.

▼B

Artykuł 5

Zwiększenie wydajności ekologicznej

Państwa Członkowskie, na których terytorium działają wytwórcy, wspierają badania i zachęcają do zwiększenia całkowitej wydajności ekologicznej baterii i akumulatorów w całym ich cyklu życia oraz zachęcają do opracowywania i wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów zawierających mniejsze ilości niebezpiecznych substancji lub zawierających mniej substancji zanieczyszczających, w szczególności jako środków zastępczych dla rtęci, kadmu i ołowiu.

Artykuł 6

Wprowadzanie do obrotu

1. Państwa Członkowskie nie mogą utrudniać, zakazywać lub ograniczać wprowadzania do obrotu na ich terytorium baterii i akumulatorów spełniających wymagania wynikające z niniejszej dyrektywy, powołując się na jej przepisy.

▼M3

2. Baterie i akumulatory niespełniające wymogów niniejszej dyrektywy, ale zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed datą rozpoczęcia stosowania odpowiednich zakazów z art. 4, mogą w dalszym ciągu być oferowane na rynku do wyczerpania zapasów.

▼B

Artykuł 7

Recykling jako cel

Państwa Członkowskie, mając na uwadze wpływ transportu na środowisko, podejmują niezbędne środki w celu zmaksymalizowania selektywnego zbierania zużytych baterii i akumulatorów oraz w celu zredukowania do minimum unieszkodliwiania baterii i akumulatorów w postaci mieszanych odpadów komunalnych w celu osiągnięcia wysokiego poziomu recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów.

Artykuł 8

Systemy zbierania

1. Państwa Członkowskie zapewniają działanie odpowiednich systemów zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych. Takie systemy muszą być tak opracowane, aby:

a) uwzględniając gęstość zaludnienia, umożliwiały użytkownikom końcowym usuwanie zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych w łatwo dostępnym miejscu zbierania położonym w ich najbliższej okolicy;

b) wymagały, by dystrybutorzy dostarczający baterie lub akumulatory przenośne nieodpłatnie odbierali zużyte baterie lub akumulatory przenośne, chyba że ocena pokazuje, że alternatywne istniejące systemy są co najmniej tak samo efektywne w osiąganiu środowiskowych celów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie podają takie oceny do wiadomości publicznej;

c) nie pociągały za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych, ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora;

d) mogły być stosowane w powiązaniu z systemami, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/96/WE.

Punkty zbierania utworzone w celu spełnienia wymogów określonych w lit. a) niniejszego ustępu nie podlegają wymogom dotyczącym rejestracji ani zezwolenia zawartym w dyrektywie 2006/12/WE lub dyrektywie Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych ([1]).

2. Jeżeli systemy spełniają kryteria określone w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą:

a) zobowiązać producentów do stworzenia takich systemów;

b) zobowiązać inne podmioty gospodarcze do uczestniczenia w takich systemach;

c) zachować istniejące systemy.

([1]) Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006.

▼B

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów przemysłowych lub działające w ich imieniu osoby trzecie nie mogły odmówić odbioru zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych od użytkowników końcowych, bez względu na ich skład chemiczny i pochodzenie. Również niezależne osoby trzecie mogą zbierać baterie i akumulatory przemysłowe.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów samochodowych lub osoby trzecie stworzyły systemy zbierania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych od użytkowników końcowych lub z łatwo dostępnych punktów zbierania położonych w ich najbliższej okolicy, w przypadku gdy zbieranie nie odbywa się w ramach systemów, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE. W przypadku baterii i akumulatorów samochodowych pochodzących z prywatnych pojazdów niewykorzystywanych do celów komercyjnych systemy takie nie mogą pociągać za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów ani obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.

Artykuł 9

Instrumenty ekonomiczne

Państwa Członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbierania zużytych baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład poprzez przyjęcie zróżnicowanych stawek podatkowych. W takim przypadku Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów.

Artykuł 10

Docelowe poziomy zbierania

1. Państwa Członkowskie obliczają poziom zbierania po raz pierwszy za piąty pełny rok kalendarzowy następujący po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Bez uszczerbku dla dyrektywy 2002/96/WE, dane liczbowe dotyczące rocznego zbierania i sprzedaży obejmują baterie i akumulatory wmontowane do urządzeń.

2. Państwa Członkowskie muszą osiągnąć następujące minimalne poziomy zbierania:

a) 25 % do dnia 26 września 2012 r.;

b) 45 % do dnia 26 września 2016 r.

▼M4

3. Państwa członkowskie monitorują corocznie poziomy zbierania zgodnie z systemem określonym w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

▼M4

i Rady (WE) nr 2150/2002 ([1]) państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną sprawozdania w terminie 18 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Sprawozdania te zawierają informację o sposobie uzyskania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania.

▼M3

4. Komisja może ustanowić w drodze aktów wykonawczych przepisy przejściowe w celu usunięcia trudności, na które napotykają państwa członkowskie przy spełnianiu wymogów ust. 2, w wyniku szczególnych warunków krajowych. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych wspólną metodykę obliczania rocznej sprzedaży przenośnych baterii i akumulatorów użytkownikom końcowym do dnia 26 września 2007 r. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

Artykuł 11

Usuwanie zużytych baterii i akumulatorów

Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci projektowali urządzenia w taki sposób, aby zużyte baterie i akumulatory mogły zostać łatwo usunięte. Jeżeli zużyte baterie i akumulatory nie mogą zostać łatwo usunięte przez użytkownika końcowego, państwa członkowskie zapewniają, aby producenci projektowali urządzenia w taki sposób, aby zużyte baterie i akumulatory mogły być łatwo usunięte przez wykwalifikowane podmioty profesjonalne niezależne od producenta. Do urządzeń, w których wmontowano baterie i akumulatory, należy dołączyć instrukcję wskazującą bezpieczny sposób ich usunięcia przez użytkownika końcowego albo niezależny wykwalifikowany podmiot profesjonalny. W stosownych przypadkach instrukcje informują także użytkownika końcowego o rodzaju baterii lub akumulatora wmontowanych w urządzeniu.

Przepisów określonych w akapicie pierwszym nie stosuje się w sytuacji, gdy ze względu na bezpieczeństwo, wydajność, względy medyczne lub względy integralności danych niezbędna jest ciągłość zasilania i wymagane jest stałe połączenie pomiędzy urządzeniem a baterią lub akumulatorem.

▼B

Artykuł 12

Przetwarzanie i recykling

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby najpóźniej w dniu 26 września 2009 r.:

a) producenci lub osoby trzecie stworzyli, z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik pod względem ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, systemy przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów; oraz

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów (Dz.U. L 332 z 9.12.2002, s. 1).

▼B

b) wszystkie możliwe do zidentyfikowania baterie i akumulatory zebrane zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE zostały poddane przetworzeniu i recyklingowi w ramach systemów zgodnych co najmniej z przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki odpadami.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z Traktatem, unieszkodliwić zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych, w przypadku braku funkcjonującego rynku końcowego. Państwa Członkowskie mogą również, zgodnie z Traktatem, unieszkodliwić zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych, w ramach strategii mającej na celu stopniowe odchodzenie od metali ciężkich, która na podstawie szczegółowej oceny ekologicznych, gospodarczych i społecznych skutków dowodzi, że ta metoda unieszkodliwiania powinna mieć pierwszeństwo przed recyklingiem.

Państwa Członkowskie podają tę ocenę do wiadomości publicznej i informują Komisję o projektach środków zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ([1]).

2. Przetwarzanie musi spełniać minimalne wymogi określone w załączniku III część A.

3. Tam, gdzie baterie lub akumulatory są zbierane razem ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym na podstawie dyrektywy 2002/96/WE, baterie i akumulatory usuwa się z zebranego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

4. ►C1 Najpóźniej w dniu 26 września 2011 r. ◄ recykling musi być zgodny z poziomami wydajności recyklingu oraz ze związanymi z tym przepisami załącznika III część B.

▼M4

5. Państwa członkowskie składają sprawozdania na temat poziomów recyklingu osiągniętych w każdym danym roku kalendarzowym oraz na temat tego, czy poziomy wydajności recyklingu określone w załączniku III część B zostały osiągnięte. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane.

▼M3

6. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe przepisy dotyczące obliczania poziomów wydajności recyklingu do dnia 26 marca 2010 r. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

([1]) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

▼M3

———————

▼B

Artykuł 13

Nowe technologie recyklingu

1. Państwa Członkowskie zachęcają do opracowywania nowych technologii recyklingu i przetwarzania oraz wspierają badania nad przyjaznymi dla środowiska naturalnego i opłacalnymi metodami recyklingu wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów.

2. Państwa Członkowskie zachęcają zakłady przetwarzania odpadów do wprowadzenia certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. umożliwiającym organizacjom dobrowolne uczestnictwo we wspólnotowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) ([1]).

Artykuł 14

Unieszkodliwianie

Państwa Członkowskie zakazują unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych poprzez składowanie ich na składowiskach odpadów lub poprzez spalanie. Jednakże pozostałości baterii i akumulatorów, które zostały poddane zarówno przetworzeniu, jak i recyklingowi, zgodnie z art. 12 ust. 1 mogą być unieszkodliwiane poprzez składowanie ich na składowiskach odpadów lub poprzez spalenie.

Artykuł 15

Wywóz

1. Przetwarzanie i recykling mogą być dokonywane poza terytorium danego Państwa Członkowskiego lub poza obszarem Wspólnoty, pod warunkiem że przesyłanie zużytych baterii i akumulatorów odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar ([2]).

2. Zużyte baterie i akumulatory wywożone poza obszar Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 259/93, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1420/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne zasady i procedury stosowane do wysyłki niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów nienależących do OECD ([3]) i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1547/1999 z dnia 12 lipca 1999 r. określającym procedury kontrolne, na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 mającym zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD

([1]) Dz.U. L 114 z 24.4.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 196/2006 (Dz.U. L 32 z 4.2.2006, str. 4).
([2]) Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1).
([3]) Dz.U. L 166 z 1.7.1999, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 105/2005 (Dz.U. L 20 z 22.1.2005, str. 9).

▼B

C(92)39 wersja ostateczna ([1]), zalicza się na poczet wypełnienia zobowiązań i osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu określonych w załączniku III do niniejszej dyrektywy tylko wówczas, gdy istnieje niepodważalny dowód, że recykling został przeprowadzony zgodnie z warunkami odpowiadającymi wymogom wynikającym z niniejszej dyrektywy.

▼M3

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a w celu ustanowienia szczegółowych przepisów jako uzupełnienia przepisów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, a w szczególności kryteriów oceny równoważnych warunków, o których mowa w tym ustępie.

▼B

Artykuł 16

Finansowanie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci lub działające w ich imieniu osoby trzecie ponosiły wszystkie koszty netto wynikające ze:

a) zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2; oraz

b) zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wdrożenie ust. 1 nie pociągało za sobą podwójnego obciążenia producentów w przypadku baterii lub akumulatorów zebranych w ramach systemów utworzonych zgodnie z dyrektywą 2000/53/WE lub dyrektywą 2002/96/WE.

3. Państwa Członkowskie zobowiązują producentów lub osoby trzecie działające w ich imieniu do pokrywania wszelkich kosztów wynikających z publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu wszelkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

4. Kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu nie wykazuje się oddzielnie użytkownikom końcowym przy sprzedaży nowych baterii i akumulatorów przenośnych.

5. Producenci i użytkownicy baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych mogą zawierać porozumienia określające postanowienia dotyczące finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 1.

6. Niniejszy artykuł stosuje się do wszystkich baterii i akumulatorów, niezależnie od daty wprowadzenia ich do obrotu.

([1]) Dz.U. L 185 z 17.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 105/2005.

▼M3

Artykuł 17

Rejestracja

Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy producent był zarejestrowany. Do rejestracji stosuje się te same wymogi proceduralne w każdym państwie członkowskim zgodnie z załącznikiem IV.

▼B

Artykuł 18

Mali producenci

1. Państwa Członkowskie mogą zwolnić producentów, którzy, zależnie od wielkości krajowego rynku, wprowadzają do obrotu krajowego bardzo małe ilości baterii lub akumulatorów, od wymogów art. 16 ust. 1, pod warunkiem że nie naruszy to prawidłowego funkcjonowania systemów zbierania i recyklingu ustanowionych na podstawie art. 8 i 12.

▼M3

2. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej projekty środków dotyczących zwolnień, o których mowa w ust. 1, i powody ich zaproponowania oraz powiadamiają o nich Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

▼B

3. Komisja w ciągu 6 miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zatwierdza lub odrzuca projekt środków po zweryfikowaniu, czy są one zgodne z kryteriami, o których mowa w ust. 1, i nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytej restrykcji w handlu między Państwami Członkowskimi. Jeżeli w tym terminie Komisja nie wyda decyzji, projekt środków uznaje się za zatwierdzony.

Artykuł 19

Uczestnictwo

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty gospodarcze oraz wszystkie właściwe organy administracji publicznej mogły uczestniczyć w systemach zbierania, przetwarzania i recyklingu, o których mowa w art. 8 i 12.

2. Systemy te stosuje się również do baterii i akumulatorów przywożonych z państw trzecich na zasadach niedyskryminacji i należy je opracować w taki sposób, aby uniknąć ograniczeń w handlu i zniekształcenia konkurencji.

Artykuł 20

Informacje dla użytkowników końcowych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, w szczególności poprzez kampanie informacyjne, aby użytkownicy końcowi byli w pełni poinformowani o:

a) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzkie;

▼B

b) zaleceniu nieunieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów w formie nieposegregowanych odpadów komunalnych i zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania, tak aby ułatwić przetwarzanie i recykling;

c) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu;

d) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i akumulatorów;

e) znaczeniu symbolu przekreślonego pojemnika na kółkach przedstawionego w załączniku II oraz symboli chemicznych Hg, Cd i Pb.

2. Państwa Członkowskie mogą wymagać od podmiotów gospodarczych przekazywania niektórych lub wszystkich informacji określonych w ust. 1.

3. Jeżeli Państwa Członkowskie wymagają, aby dystrybutorzy odbierali zużyte baterie i akumulatory przenośne zgodnie z art. 8, zapewniają one, aby dystrybutorzy tacy informowali użytkowników końcowych o możliwości pozostawienia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych w punktach ich sprzedaży.

Artykuł 21

Etykietowanie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie baterie, akumulatory i zestawy baterii były odpowiednio oznaczone symbolem przedstawionym w załączniku II.

▼M3

2. Państwa członkowskie do dnia 26 września 2009 r. zapewniają, aby pojemność wszystkich baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była na nich oznaczona w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a ustanawiających szczegółowe przepisy jako uzupełnienie niniejszego wymogu, w tym zharmonizowane metody określania pojemności i odpowiedniego stosowania do dnia 26 marca 2009 r.

▼B

3. Baterie, akumulatory i ogniwa guzikowe zawierające powyżej 0,0005 % rtęci, powyżej 0,002 % kadmu lub powyżej 0,004 % ołowiu oznacza się symbolem chemicznym danego metalu: Hg, Cd lub Pb. Symbol wskazujący na zawartość metalu ciężkiego należy nadrukować poniżej symbolu przedstawionego w załączniku II i musi on zajmować powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.

4. Symbol przedstawiony w załączniku II musi zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii, akumulatora lub zestawu baterii, osiągając maksymalne wymiary 5 × 5 cm. W przypadku ogniw cylindrycznych symbol ten musi zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 × 5 cm.

▼B

5. W przypadku gdy wielkość baterii, akumulatora lub zestawu baterii jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5 × 0,5 cm, baterii, akumulatora lub zestawu baterii nie trzeba oznaczać, ale na opakowaniu należy nadrukować symbol o wymiarach co najmniej 1 × 1 cm.

6. Symbole należy nadrukować, tak aby były one widoczne, czytelne i trwałe.

▼M3

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a w celu udzielania zwolnień od wymogów etykietowania przewidzianych w niniejszym artykule. W ramach przygotowywania tych aktów delegowanych Komisja zasięga opinii odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności producentów, podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, recyklingu, przetwarzania, organizacji działających w zakresie ochrony środowiska, organizacji konsumenckich i organizacji pracowników.

▼M4

Artykuł 22a

Zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami

Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie mogą w celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami wykorzystywać instrumenty ekonomiczne i inne środki, takie jak te wskazane w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE lub inne odpowiednie instrumenty i środki.

▼B

Artykuł 23

Przegląd

▼M4

1. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

2. W swoim sprawozdaniu Komisja przedstawia ocenę następujących aspektów niniejszej dyrektywy:

▼B

a) zasadności podjęcia dalszych działań w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do baterii i akumulatorów zawierających metale ciężkie;

b) zasadności minimalnych docelowych poziomów zbierania dla wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych ustanowionych w art. 10 ust. 2 oraz możliwości ustanowienia dalszych poziomów docelowych na kolejne lata, biorąc pod uwagę postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich;

c) zasadności minimalnych wymogów w zakresie recyklingu określonych w załączniku III część B, biorąc pod uwagę informacje przekazywane przez Państwa Członkowskie, postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich.

3. Jeżeli jest to konieczne, do sprawozdania załącza się wnioski w zakresie zmian odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.

▼M3

Artykuł 23a

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 2 i 7, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 30 grudnia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 2 i 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 2 i 7 wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 24

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ([1]). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([2]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Jeżeli komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

([1]) Dyrektywa Parlamentu i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów i uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼B

Artykuł 25

Sankcje

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa Członkowskie informują Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 26 września 2008 r. oraz informują ją niezwłocznie o ich wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 26

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 26 września 2008 r.

Przepisy przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty wszystkich istniejących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 27

Porozumienia dobrowolne

1. Pod warunkiem że cele ustanowione w niniejszej dyrektywie zostaną osiągnięte, Państwa Członkowskie mogą transponować przepisy określone w art. 8, 15 i 20 w drodze porozumień zawieranych pomiędzy właściwymi organami a zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi. Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymagania:

a) muszą być wykonalne;

b) muszą określać cele oraz odpowiadające im terminy ich osiągnięcia;

c) muszą zostać opublikowane w krajowym dzienniku urzędowym lub w urzędowym dokumencie o porównywalnym stopniu dostępności oraz muszą zostać przekazane Komisji.

2. Osiągnięte wyniki muszą być systematycznie monitorowane i zgłaszane właściwym organom i Komisji, a także podawane do wiadomości publicznej na warunkach przewidzianych w porozumieniu.

3. Właściwe organy zapewniają, aby zbadano postępy osiągnięte w ramach porozumienia.

4. W przypadku naruszenia porozumienia Państwa Członkowskie wprowadzają w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

▼B

Artykuł 28

Uchylenie

Dyrektywę 91/157/EWG uchyla się ze skutkiem od dnia 26 września 2008 r.

Odesłania do dyrektywy 91/157/EWG obowiązują jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 30

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Monitorowanie zgodności z docelowymi poziomami zbierania określonymi w art. 10

Rok	Gromadzenie danych		Obliczenia	Wymagania sprawozdawcze
X (*)+1	Sprzedaż w roku 1 (S1)			
X+2	Sprzedaż w roku 2 (S2)	–	–	
X+3	Sprzedaż w roku 3 (S3)	Ilość zebrana w roku 3 (C3)	Poziom zbierania (CR3) = 3*C3/(S1+S2+S3)	
X+4	Sprzedaż w roku 4 (S4)	Ilość zebrana w roku 4 (C4)	Poziom zbierania (CR4) = 3*C4/(S2+S3+S4) (Poziom docelowy ustalony na 25 %)	
X+5	Sprzedaż w roku 5 (S5)	Ilość zebrana w roku 5 (C5)	Poziom zbierania (CR5) = 3*C5/(S3+S4+S5)	CR4
X+6	Sprzedaż w roku 6 (S6)	Ilość zebrana w roku 6 (C6)	Poziom zbierania (CR6) = 3*C6/(S4+S5+S6)	CR5
X+7	Sprzedaż w roku 7 (S7)	Ilość zebrana w roku 7 (C7)	Poziom zbierania (CR7) = 3*C7/(S5+S6+S7)	CR6
X+8	Sprzedaż w roku 8 (S8)	Ilość zebrana w roku 8 (C8)	Poziom zbierania (CR8) = 3*C8/(S6+S7+S8) (Poziom docelowy ustalony na 45 %)	CR7
X+9	Sprzedaż w roku 9 (S9)	Ilość zebrana w roku 9 (C9)	Poziom zbierania (CR9) = 3*C9/(S7+S8+S9)	CR8
X+10	Sprzedaż w roku 10 (S10)	Ilość zebrana w roku 10 (C10)	Poziom zbierania (CR10) = 3*C10/(S8+S9+S10)	CR9
X+11	itd.	itd.	itd.	CR10
itd.				

(*) Rok X jest rokiem obejmującym datę wymienioną w art. 26.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Symbole dla baterii, akumulatorów i zestawów baterii do selektywnego zbierania

Symbolem wskazującym na „selektywne zbieranie” wszystkich baterii i akumulatorów jest przekreślony symbol pojemnika na kółkach przedstawiony poniżej:



▼B

ZAŁĄCZNIK III

Szczegółowe wymagania dotyczące przetwarzania i recyklingu

CZĘŚĆ A: PRZETWARZANIE

1. Przetwarzanie obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.

2. Przetwarzanie i wszelkie składowanie, w tym składowanie tymczasowe, w zakładach przetwarzania powinno odbywać się w miejscach o nieprzepuszczalnych nawierzchniach oraz odpowiednich odpornych na warunki pogodowe pokryciach lub w odpowiednich pojemnikach.

CZĘŚĆ B: RECYKLING

3. Za pomocą procesów recyklingu muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu:

   a) recykling 65 % średniej wagi baterii i akumulatorów ołowiowo-kwasowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;

   b) recykling 75 % średniej wagi baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling zawartości kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; oraz

   c) recykling 50 % średniej wagi innych zużytych baterii i akumulatorów.

▼M3

ZAŁĄCZNIK IV

Wymogi proceduralne dotyczące rejestracji

1. Wymogi dotyczące rejestracji

Rejestracji producentów baterii i akumulatorów dokonują organy krajowe lub krajowe organizacje producentów upoważnione przez państwa członkowskie (zwane dalej „organami rejestrującymi"), w formie papierowej albo elektronicznie.

Procedura rejestracji może stanowić część innej procedury rejestracyjnej producenta.

Producenci baterii i akumulatorów są zobowiązani zarejestrować się tylko raz w tym państwie członkowskim, w którym wprowadzają do obrotu baterie i akumulatory po raz pierwszy w ramach działalności profesjonalnej i otrzymują wówczas numer rejestracyjny.

2. Informacje dostarczane przez producentów

Producenci baterii i akumulatorów przedstawiają organom rejestracyjnym następujące informacje:

(i) nazwa producenta oraz marki (jeżeli istnieją), pod którymi działa on w danym państwie członkowskim;

(ii) adres(-y) producenta: kod pocztowy i miejscowość, nazwa ulicy i numer domu, kraj, adres URL, numer telefonu oraz nazwisko osoby kontaktowej, numer faksu i adres poczty elektronicznej, jeżeli dane te są dostępne;

(iii) wskazanie rodzaju baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu przez producenta: baterie i akumulatory przenośne, baterie i akumulatory przemysłowe czy baterie i akumulatory samochodowe;

(iv) informacje dotyczące tego, jak producent wypełnia swoje obowiązki: indywidualnie czy zbiorowo;

(v) data złożenia wniosku o rejestrację;

(vi) krajowy numer identyfikacyjny producenta, w tym europejski numer identyfikacyjny podatnika lub krajowy numer identyfikacyjny podatnika (fakultatywnie);

(vii) oświadczenie stwierdzające, że przedstawione informacje są prawdziwe.

Do celów rejestracji, o której mowa w pkt 1 akapit drugi, producenci baterii i akumulatorów nie są zobowiązani dostarczać informacji innych niż wymienione w pkt 2 ppkt (i)–(vii).

3. Opłaty rejestracyjne

Organy rejestracyjne mogą stosować opłaty rejestracyjne, pod warunkiem że są one obliczane w oparciu o koszty i są proporcjonalne.

Stosując opłaty rejestracyjne, organy rejestracyjne informują właściwe organy krajowe o metodzie obliczania kosztów w odniesieniu do opłat.

4. Zmiana danych podanych przy rejestracji

Państwa członkowskie gwarantują, że w przypadku zmiany danych podanych przez producentów przy rejestracji zgodnie z pkt 2 ppkt (i)–(vii) producenci informują właściwe organy rejestracyjne w danym państwie członkowskim w terminie jednego miesiąca od dokonania zmiany.

5. Wyrejestrowanie

Jeżeli producenci przestają być producentami w państwie członkowskim, dokonują oni wyrejestrowania poprzez poinformowanie właściwych organów rejestracyjnych w danym państwie członkowskim.